KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2017/2352

af 14. december 2017

om ændring af gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/789 om foranstaltninger mod indslæbning og spredning i Unionen af *Xylella fastidiosa* (Wells et al.)

(meddelt under nummer C(2017) 8356)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 2000/29/EF af 8. maj 2000 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet ([1]), særlig artikel 16, stk. 3, fjerde punktum, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Erfaringerne med anvendelsen af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/789 ([2]), navnlig siden den seneste ændring heraf ved gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/764 ([3]), har vist, at der er behov for at træffe adskillige yderligere foranstaltninger, og at visse af dens bestemmelser bør tilpasses for at sikre en mere effektiv tilgang med hensyn til at forhindre yderligere indslæbning og spredning i Unionen af *Xylella fastidiosa* (Wells et al.) (i det følgende benævnt: »skadegøreren«).

(2) Uanset nødvendigheden af at foretage undersøgelser på grundlag af det risikoniveau, der er vurderet på medlemsstatsplan, har erfaringerne vist, at der bør foretages undersøgelser på en grundigere og mere harmoniseret måde for at sikre, at alle medlemsstater opnår samme niveau af forsigtighed med hensyn til skadegøreren. Af den grund bør medlemsstaterne tage hensyn til de relevante retningslinjer fra Kommissionen, når de foretager de pågældende undersøgelser.

(3) Som omhandlet i internationale standarder har påvisning af skadegøreren vist sig at være mest pålidelig, når den er baseret på mindst to forskellige test, der igen er baseret på forskellige biologiske principper eller er målrettet forskellige dele af genomet. Listen over de pågældende test bør være tilgængelig i en database hos Kommissionen, der bør være offentlig for at sikre gennemsigtighed. Da påvisning af skadegøreren uden for de afgrænsede områder kræver, at testene har forskellige niveauer af følsomhed, bør der være specifikke test til brug i afgrænsede områder og til brug i andre områder end de afgrænsede områder.

(4) Af hensyn til gennemsigtigheden bør medlemsstaterne offentliggøre deres nationale beredskabsplaner på internettet.

(5) Videnskabelige data, som Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet (i det følgende benævnt »EFSA«) henviser til i sin videnskabelige udtalelse fra januar 2015 ([4]), peger på muligheden for genetisk rekombination mellem forskellige underarter af skadegøreren, der er konstateret i andre dele af verden, og som angriber nye plantearter, der aldrig tidligere er blevet konstateret angrebet af de pågældende underarter. For at sikre en mere forsigtighedspræget tilgang og ud fra den kendsgerning, at der for nylig er indberettet forskellige underarter i Unionen, er det derfor vigtigt at slå fast, at et område, hvor der er konstateret mere end én underart af skadegøreren, bør afgrænses med hensyn til skadegøreren og alle dens mulige underarter. Hvis det afventes, at forekomst af en underart påvises i et område, bør den pågældende medlemsstat desuden af forsigtighedshensyn afgrænse også dette område med hensyn til skadegøreren og alle dens mulige underarter.

(6) Erfaringerne har vist, at tildelingen af ressourcer — når der foretages undersøgelser i stødpudezonerne — skal prioriteres i overensstemmelse med det plantesundhedsmæssige risikoniveau. Det vil derfor være rimeligt at fastsætte, at den respektive undersøgelse i stødpudezonerne baseres på et gitter opdelt i kvadrater på 100 × 100 m i en mindst 1 km bred zone omkring den inficerede zone samt et gitter opdelt i kvadrater på 1 km × 1 km i resten af stødpudezonen.

([1]) EFT L 169 af 10.7.2000, s. 1.
([2]) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/789 af 18. maj 2015 om foranstaltninger mod indslæbning og spredning i Unionen af *Xylella fastidiosa* (Wells et al.) (EUT L 125 af 21.5.2015, s. 36).
([3]) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/764 af 12. maj 2016 om ændring af gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/789 om foranstaltninger mod indslæbning og spredning i Unionen af *Xylella fastidiosa* (Wells et al.) (EUT L 126 af 14.5.2016, s. 77).
([4]) *EFSA Journal* 2015;13(1):3989, 262 s., doi:10.2903/j.efsa.2015.3989.

(7) Ud fra de nuværende erfaringer og i overensstemmelse med videnskabelige data, som EFSA har indberettet forbedrer omgående fjernelse af alle værtsplanter, uanset deres sundhedsstatus, inden for en radius af 100 m omkring de inficerede planter udsigterne for, at det lykkes at udrydde skadegøreren. Sammenlignet med inddæmningsforanstaltninger, hvor fjernelsen af planter begrænses til dem, der er konstateret inficeret, og dét kun hvis de befinder sig i visse dele af det afgrænsede område, giver fjernelsen af alle værtsplanter et højere niveau af sikkerhed med hensyn til asymptomatiske infektioner og dermed med hensyn til skadegørerens status i området. Det er derfor rimeligt at reducere bredden af stødpudezonen omkring den inficerede zone fra 10 km til 5 km i alle tilfælde, hvor det afgrænsede område er fastlagt med henblik på udryddelse. Dog bør stødpudezonen forblive 10 km bred i tilfælde af afgrænsede områder, der er fastlagt med henblik på inddæmning, på grund af behovet for at sikre en mere forsigtighedspræget tilgang som følge af skadegørerens større udbredelse i de pågældende afgrænsede områder.

(8) Det er ligeledes rimeligt at reducere stødpudezonen til 1 km på visse betingelser, der sikrer, at der ikke forekommer yderligere spredning af skadegøreren, og forudsat at de inficerede planter omgående fjernes og situationen overvåges på passende vis. Tilsvarende er det rimeligt at tillade et afgrænset område ophævet, 12 måneder efter at det oprindeligt blev oprettet, hvis der er anvendt en intensiv prøveudtagningsmetode for at sikre, at skadegøreren er fraværende i området.

(9) Med henblik på øget gennemsigtighed og information af offentligheden om de foranstaltninger, der er truffet til bekæmpelse af skadegøreren, bør medlemsstaterne offentliggøre og opdatere listen over afgrænsede områder på deres område, og Kommissionen bør endvidere offentliggøre og opdatere sin liste over de pågældende områder som indberettet af medlemsstaterne.

(10) Erfaringerne har vist, at det er rimeligt at tillade, at der ikke fastlægges et afgrænset område, hvis skadegøreren er blevet konstateret på et sted med dokumenteret fysisk beskyttelse mod dens vektorer. Denne tilgang er rimelig på grund af den lave risiko for spredning af skadegøreren og den større mulighed for omgående eliminering af skadegøreren på grund af det kontrollerede miljø, hvor den forekommer.

(11) Medlemsstaterne bør på passende betingelser og for at sikre den respektive medlemsstat mere fleksibilitet have mulighed for at tillade plantning af nogle eller alle værtsplanter i inficerede zoner, der er under inddæmning, uden for de første 20 km, der støder op til stødpudezonen. Når de gør dette, bør de med henblik på at reducere mængden af bakterieinokulum i de respektive områder give forrang til planter, der hører til arter, der er vurderet til at være tolerante eller resistente over for skadegøreren.

(12) Med henblik på at respektere traditionen og historien på et bestemt sted bør medlemsstaterne have mulighed for at beslutte, at værtsplanter, der officielt er udpeget som planter af historisk værdi, ikke behøver at blive fjernet, hvis de ikke er inficeret med skadegøreren, heller ikke selv om de befinder sig inden for en radius på 100 m omkring planter, der er blevet testet og konstateret inficeret med skadegøreren. Dog bør de — også med henblik på at forhindre potentiel infektion af de pågældende planter samt spredning af skadegøreren — være underlagt særlige betingelser.

(13) Med henblik på at sikre, at overvågningen af forekomst af skadegøreren i de afgrænsede områder finder sted på hensigtsmæssige tidspunkter, og af hensyn til retssikkerheden bør det anføres, at sådan overvågning og de respektive kontroller skal tage hensyn til de relevante tekniske retningslinjer, som Kommissionen har udstedt.

(14) Af hensyn til klarheden og retssikkerheden bør de inficerede zoner, i hvilke der kan anvendes inddæmningsforanstaltninger, begrænses til de zoner, der er opført i et bilag til gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/789.

(15) Under hensyntagen til skadegørerens udvikling i Unionen og anerkendelsen af inddæmningsområder også i andre dele af Unionen bør planterne kun fjernes i hele inddæmningsområdet, hvis skadegøreren på grundlag af officielle undersøgelser er konstateret at være til stede. Dog bør de pågældende officielle undersøgelser med henblik på at beskytte resten af Unionens område som minimum foretages i nærheden af produktionssteder, der er godkendt til flytning af specificerede planter ud af det afgrænsede område, i nærheden af steder med planter af særlig kulturel, social og videnskabelig værdi og i områder i den inficerede zone, der ligger 20 km fra grænsen til samme inficerede zone. Dog bør dette krav ikke gælde for øer, der i deres helhed er inddæmningsområder, og som er beliggende over 10 km fra det nærmeste EU-landområde, da disse øer under alle omstændigheder er fysisk isolerede.

(16) På grund af den lave plantesundhedsmæssige risiko, der, jf. EFSA's vurdering fra marts 2016 ([1]), er forbundet hermed, bør det tillades at flytte specificerede planter, der tilhører arter, der er konstateret ikke-modtagelige over for en eller flere underarter af skadegøreren, ud af de afgrænsede områder, uden at der er udarbejdet og udstedt plantepas i overensstemmelse med Kommissionens direktiv 92/105/EØF ([2]).

(17) På baggrund af vektorinsekternes spredningskapacitet ved flyvning er det hensigtsmæssigt og rimeligere at tillade flytning af specificerede planter fra produktionssteder, der er omgivet af en 100 meter bred zone, der er blevet underkastet kontroller to gange om året, og i hvilken alle planter, på hvilke der er fundet symptomer, eller som er konstateret inficeret med skadegøreren, omgående er blevet fjernet. Af konsekvenshensyn bør der gælde en lignende regel for produktionssteder i tredjelande, hvor skadegøreren vides at forekomme.

(18) Erfaringerne har vist, at produktionssteder, hvor der dyrkes værtsplanter uden for afgrænsede områder, underkastes årlige kontroller og — i tilfælde af symptomer — prøveudtagning og testning for at opnå en højere grad af sikkerhed for, at skadegøreren er fraværende. Derfor — og for at sikre et harmoniseret niveau af beskyttelse i Unionen — bør de respektive krav for de pågældende steder vedtages.

(19) Arterne *Coffea, Lavandula dentata* L., *Nerium oleander* L., *Olea europaea* L., *Polygala myrtifolia* L. og *Prunus dulcis* (Mill.) D.A. Webb har vist sig gentagne gange at blive inficeret med skadegøreren og udgør en let vej til spredning af sygdommen i Unionen. Selv om der af forsigtighedshensyn fortsat finder tilbagesporingsaktiviteter sted for at bekræfte kilden til de inficerede planter, der er konstateret i Unionen, bør de pågældende specificerede planter kun dyrkes på steder, der er genstand for årlig offentlig kontrol, prøveudtagning og testning med henblik på at bekræfte, at skadegøreren er fraværende. På grund af de pågældende planters større modtagelighed for skadegøreren bør forekomst heraf påvises på grundlag af mindst to positive test, hvoraf mindst én bør være en molekylær test opført i den respektive database hos Kommissionen.

(20) Et lignende krav bør gælde for tredjelande, hvor skadegøreren endnu ikke vides at forekomme. Desuden bør professionelle operatører, når de flytter de pågældende planter inden for Unionen, opbevare optegnelser i mindst tre år med henblik på at sikre sporbarheden og opfølgende offentlige kontroller, hvis det er relevant.

(21) Der er ved gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/789 fastsat strenge bestemmelser for flytning af visse plantearter (i det følgende benævnt »værtsplanter«), der er konstateret inficeret med de europæiske isolater af skadegøreren, inden for Unionen. De pågældende værtsplanter er underlagt strenge betingelser, også selv om de aldrig dyrkes i et afgrænset område.

(22) Samtidig er Belgien, Frankrig, Spanien og Tjekkiet ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/167 ([3]) blevet meddelt midlertidig tilladelse til at certificere kernemoderplanter og kerneplanter af specifikke arter af frugtplanter omhandlet i bilag I til Rådets direktiv 2008/90/EF ([4]) og produceret på mark under ikke-insektsikre betingelser. Flere af de pågældende arter, nemlig *Juglans regia* L., *Olea europaea* L., *Prunus amygdalus* Batsch, *P. amygdalus* × *P. persica, P. armeniaca* L., *P. avium* (L.) L., *P. cerasus* L., *P. domestica* L., *P. domestica* × *P. salicina, P. dulcis* (Mill.) D.A. Webb, *P. persica* (L.) Batsch, og *P. salicina* Lindley, vides at være modtagelige over for de europæiske og ikkeeuropæiske isolater af skadegøreren og er opført som »specificerede planter« i bilag I til gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/789.

(23) På grund af den nye trussel, som skadegøreren udgør for Unionens område, bør tilladelsen til at certificere de pågældende kernemoderplanter og kerneplanter, der er en undtagelse fra betingelsen om insektsikker vækst, suppleres af alternative plantesundhedsmæssige garantier, også selv om planterne ikke befinder sig i et område, der er afgrænset i henhold til gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/789.

(24) Derfor bør de pågældende kernemoderplanter og kerneplanter, der er omfattet af gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/167, kun flyttes inden for Unionens område, hvis de ledsages af et plantepas. Formålet er at garantere, at de pågældende kernemoderplanter og kerneplanter samt alt formeringsmateriale og alle frugtplanter, der produceres,

([1]) *EFSA Journal* 2016: 14(10):4601, 19 s. doi:10.2903/j.efsa.2016.4601.

([2]) Kommissionens direktiv 92/105/EØF af 3. december 1992 om en vis standardisering af plantepas til benyttelse ved flytning af en række planter, planteprodukter og andre genstande inden for Fællesskabet og om nærmere regler for udstedelse af sådanne plantepas samt betingelser og nærmere regler for erstatning af plantepas (EFT L 4 af 8.1.1993, s. 22).

([3]) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/167 af 30. januar 2017 om midlertidig tilladelse til Belgien, Tjekkiet, Spanien og Frankrig til at certificere kernemoderplanter og kerneplanter af specifikke arter af frugtplanter omhandlet i bilag I til Rådets direktiv 2008/90/EF og produceret på mark under ikke-insektsikre betingelser (EUT L 27 af 1.2.2017, s. 143).

([4]) Rådets direktiv 2008/90/EF af 29. september 2008 om afsætning af frugtplanteformeringsmateriale og frugtplanter bestemt til frugtproduktion (EUT L 267 af 8.10.2008, s. 8).

er frie for skadegøreren. Desuden bør de pågældende kernemoderplanter og kerneplanter underkastes visuel kontrol, prøveudtagning og molekylær testning for at sikre, at skadegøreren er fraværende, samtidig med at de pågældende planters sundhedsstatus bevares under formeringsprocessen.

(25) Endelig bør alle plantearter, som Kommissionen har identificeret som specificerede planter siden den seneste ændring af gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/789, opføres i bilag I til samme afgørelse.

(26) Gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/789 bør derfor ændres.

(27) Med henblik på at gøre det muligt for professionelle operatører og ansvarlige officielle organer at tilpasse sig til de nye krav vedrørende flytning af planter til plantning, bortset fra frø, af arter af *Coffea, Lavandula dentata* L., *Nerium oleander* L., *Olea europaea* L., *Polygala myrtifolia* L., og *Prunus dulcis* (Mill.) D.A. Webb bør den pågældende bestemmelse finde anvendelse fra den 1. marts 2018.

(28) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Ændring af gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/789

I gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/789 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 3 affattes således:

»*Artikel 3*

Undersøgelser for forekomst af skadegøreren på medlemsstaternes områder og påvisning heraf

1. Medlemsstaterne gennemfører årlige undersøgelser for forekomst af skadegøreren på specificerede planter på deres område.

Disse undersøgelser gennemføres af det officielle ansvarlige organ eller under det officielle ansvarlige organs offentlige tilsyn. De skal bestå af visuelle undersøgelser og, i tilfælde af mistanke om infektion med skadegøreren, indsamling af stikprøver og testning. Undersøgelserne skal baseres på solide videnskabelige og tekniske principper og foretages på tidspunkter af året, der er hensigtsmæssige med hensyn til muligheden for at påvise skadegøreren ved visuel kontrol, prøveudtagning og testning. Der skal i undersøgelserne tages hensyn til den foreliggende videnskabelige og tekniske dokumentation, skadegørerens og dens vektorers biologi, forekomsten af specificerede planter og deres biologi og alle andre relevante oplysninger vedrørende forekomst af skadegøreren. Der skal også tages hensyn til de tekniske retningslinjer for undersøgelsen for *Xylella fastidiosa*, der findes på Kommissionens websted (*).

2. Forekomst af skadegøreren i andre områder end afgrænsede områder screenes ved hjælp af én molekylær test, og forekomst heraf påvises — i tilfælde af positive resultater og i overensstemmelse med internationale standarder — ved at foretage yderligere mindst én positiv molekylær test. De pågældende test skal være opført i Kommissionens database med test til påvisning af skadegøreren og dens underarter og være målrettet forskellige dele af genomet.

Forekomst af skadegøreren i afgrænsede områder screenes ved hjælp af én test, og forekomst heraf påvises — i tilfælde af positive resultater og i overensstemmelse med internationale standarder — ved at foretage mindst én positiv molekylær test. De pågældende test skal være opført i Kommissionens database med test til påvisning af skadegøreren og dens underarter.

3. Kommissionen forvalter og opdaterer den i stk. 2 omhandlede database og sørger for offentlig adgang hertil.

De i den pågældende database opførte test skal være inddelt i to kategorier, afhængigt af hvor egnede de er til at påvise skadegøreren og dens underarter i afgrænsede områder og i andre områder end afgrænsede områder.

(*) »Guidelines for the survey of Xylella fastidiosa (Wells et al.) in the Union territory« (http://ec.europa.eu/food/sites/food/files/plant/docs/ph_biosec_legis_guidelines_xylella-survey.pdf).«

2) Artikel 3a, stk. 4, affattes således:

»4. Medlemsstaterne sender Kommissionen deres beredskabsplaner, når den anmoder herom, og informerer alle relevante professionelle operatører gennem offentliggørelse på internettet.«

3) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Hvis der påvises forekomst af skadegøreren, afgrænser den pågældende medlemsstat straks et område i henhold til stk. 2, i det følgende benævnt »afgrænset område«.

Uanset første afsnit kan den pågældende medlemsstat i tilfælde af bekræftet forekomst af én bestemt underart af skadegøreren afgrænse et område kun med hensyn til denne underart.

Hvis der påvises forekomst af mere end én underart af skadegøreren, afgrænser den pågældende medlemsstat området med hensyn til skadegøreren og alle dens mulige underarter.

Hvis det afventes, at forekomst af en underart påvises i et område, afgrænser den pågældende medlemsstat området med hensyn til skadegøreren og alle dens mulige underarter.

Påvisning af forekomst af underarter skal være baseret på resultaterne af de i artikel 3, stk. 2, omhandlede test.«

b) Stk. 2, fjerde afsnit, affattes således:

»Stødpudezonen skal være mindst 5 km bred og omgive den inficerede zone. Stødpudezonen kan reduceres til en bredde på mindst 1 km, hvis der er en høj grad af sikkerhed for, at den oprindelige forekomst af skadegøreren ikke førte til spredning, og hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

a) Alle værtsplanter inden for en radius af 100 m omkring den plante, der er konstateret inficeret, er, uanset deres sundhedsstatus, omgående blevet fjernet.

b) Siden udryddelsesforanstaltningerne blev truffet, er ingen andre planter blevet konstateret inficeret med skadegøreren i den inficerede zone på grundlag af officielle test foretaget mindst én gang i årets løb under hensyntagen til de tekniske retningslinjer for undersøgelsen for *Xylella fastidiosa*, der findes på Kommissionens websted. De pågældende test skal være baseret på en prøveudtagningsmetode, som gør det muligt med en pålidelighed på 99 % at påvise en forekomst af inficerede planter på 1 % eller derover, og som er målrettet planter med symptomer samt symptomfrie planter i nærheden af planterne med symptomer.

c) Der er foretaget en afgrænsningsundersøgelse i en mindst 5 km bred zone omkring den inficerede zone, der førte til den konklusion, at der ikke er konstateret forekomst af skadegøreren i den pågældende zone. Undersøgelsen skal være baseret på et gitter opdelt i kvadrater på 100 × 100 m i en mindst 1 km bred zone omkring den inficerede zone samt et gitter opdelt i kvadrater på 1 km × 1 km i resten af stødpudezonen. I hvert af disse kvadrater foretager den pågældende medlemsstat visuel kontrol af de specificerede planter og udtager prøver af og tester planter med symptomer samt symptomfrie planter i nærheden af planterne med symptomer.

d) Siden udryddelsesforanstaltningerne blev truffet, er ingen vektor, der bærer skadegøreren, blevet konstateret i den inficerede zone på grundlag af test foretaget to gange i løbet af vektorens flyvesæson og i overensstemmelse med internationale standarder. De pågældende test skal føre til den konklusion, at naturlig spredning af skadegøreren er udelukket.

Ved reduktion af stødpudezonens bredde underretter den pågældende medlemsstat straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater om begrundelsen for reduktionen.

I tilfælde af en inficeret zone, der er oprettet med henblik på inddæmningsforanstaltninger, jf. artikel 7, stk. 1, skal stødpudezonen være mindst 10 km bred.«

c) Stk. 4 og 5 affattes således:

»4. Medlemsstaterne udarbejder og ajourfører en liste over de afgrænsede områder, der er oprettet i deres respektive områder, og offentliggør denne liste og eventuelle ajourføringer. De underretter Kommissionen om deres liste og eventuelle ajourføringer, jf. Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/917/EU (*).

På grundlag af disse underretninger ajourfører og offentliggør Kommissionen sin liste over afgrænsede områder.

5. Påvises skadegøreren ikke i et afgrænset område ved de i artikel 3 omhandlede undersøgelser og den i artikel 6, stk. 7, omhandlede overvågning i en periode på fem år, kan denne afgrænsning ophæves. I sådanne tilfælde underretter den pågældende medlemsstat Kommissionen og de øvrige medlemsstater.

Uanset første afsnit kan den pågældende medlemsstat, hvis den i henhold til stk. 2, fjerde afsnit, har reduceret stødpudezonen til en bredde på mindst 1 km, ophæve det pågældende afgrænsede område efter 12 måneder efter den oprindelige oprettelse heraf, hvis begge følgende betingelser er opfyldt:

a) Det er som resultat af de foranstaltninger, der er truffet i henhold til stk. 2, fjerde afsnit, blevet konkluderet med en høj grad af sikkerhed, at den oprindelige forekomst af skadegøreren var et isoleret tilfælde, og der er ikke forekommet yderligere spredning i det respektive afgrænsede område.

b) Der er så tæt på tidspunktet for ophævelsen som muligt foretaget officielle test i det afgrænsede område under hensyntagen til de tekniske retningslinjer for undersøgelsen for *Xylella fastidiosa*, der findes på Kommissionens websted, ved hjælp af en prøveudtagningsmetode, som gør det muligt med en pålidelighed på 99 % at påvise en forekomst af inficerede planter på 1 % i overensstemmelse med internationale standarder, og som er målrettet planter med symptomer samt symptomfrie planter i nærheden af planterne med symptomer.

Hvis et afgrænset område ophæves i henhold til andet afsnit, skal de specificerede planter, der befinder sig i det tidligere oprettede afgrænsede område, være genstand for intensive undersøgelser i de følgende to år. Den pågældende undersøgelse skal foretages ved hjælp af en prøveudtagningsmetode, som gør det muligt med en pålidelighed på 99 % at påvise en forekomst af inficerede planter på 1 % eller derover i overensstemmelse med internationale standarder, være baseret på videnskabelige og tekniske principper med relevans for den potentielle spredning af skadegøreren i de umiddelbare omgivelser og være målrettet planter med symptomer samt symptomfrie planter i nærheden af planterne med symptomer.

Ved ophævelse af det afgrænsede område, 12 måneder efter at det oprindeligt blev oprettet, underretter den pågældende medlemsstat straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater om begrundelsen for ophævelsen.

(*) Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/917/EU af 15. december 2014 om nærmere gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 2000/29/EF for så vidt angår anmeldelse af tilstedeværelse af skadegørere og af foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet eller har til hensigt at træffe (EUT L 360 af 17.12.2014, s. 59).«

d) Stk. 6, litra a), affattes således:

»a) Der er beviser for, at skadegøreren først for nylig er blevet indslæbt i området med de planter, hvorpå den blev konstateret, eller for, at skadegøreren er blevet konstateret på et sted med fysisk beskyttelse mod dens vektorer.«

4) Artikel 5, stk. 2, affattes således:

»2. Uanset stk. 1 kan den berørte medlemsstat tillade plantning af værtsplanter i den i bilag II opførte inficerede zone, hvis der gennemføres inddæmningsforanstaltninger i henhold til artikel 7, undtagen i det i det i artikel 7, stk. 7, litra c), omhandlede 20 km store område. Når den berørte medlemsstat giver sådanne tilladelser, giver den forrang til værtsplanter, der tilhører arter, der er vurderet til at være resistente eller tolerante over for skadegøreren.«

5) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stk. 2a indsættes:

»2a. Uanset stk. 2, litra a), kan medlemsstaterne beslutte, at individuelle værtsplanter, der er officielt udpeget som planter med historisk værdi, ikke behøver at blive fjernet, forudsat at alle følgende betingelser er opfyldt:

a) De pågældende værtsplanter har været genstand for prøveudtagning og testning i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, og det er bekræftet, at de ikke er inficeret med skadegøreren.

b) De pågældende individuelle værtsplanter eller det pågældende område er på passende vis blevet fysisk isoleret fra vektorerne på en sådan måde, at planterne ikke bidrager til yderligere spredning af skadegøreren.

c) Der er anvendt en passende landbrugspraksis til håndtering af skadegøreren og dens vektorer.

Før der indrømmes en undtagelse, underretter den pågældende medlemsstat Kommissionen om resultatet af den i litra a) omhandlede prøveudtagning og testning, idet den beskriver de i litra b) og c) omhandlede foranstaltninger, som den agter at træffe, begrunder disse foranstaltninger og angiver, hvor de individuelle planter befinder sig. Kommissionen offentliggør listen over de værtsplanter, for hvilke der indrømmes en sådan undtagelse, samt hvor de befinder sig.

Hver af de pågældende planter underkastes i løbet af vektorens flyvesæson offentlig kontrol for symptomer på skadegøreren, ligesom det kontrolleres, hvorvidt den fysiske isolation er passende. Hvis der er symptomer, underkastes planten prøveudtagning og testning for forekomst af skadegøreren.«

b) Stk. 7 affattes således:

»7. Den pågældende medlemsstat overvåger forekomsten af skadegøreren ved hjælp af årlige undersøgelser under hensyntagen til de tekniske retningslinjer for undersøgelsen for *Xylella fastidiosa*, der findes på Kommissionens websted. Den foretager visuelle kontroller af de specificerede planter og udtager prøver af og tester planter med symptomer samt symptomfrie planter i nærheden af planterne med symptomer i overensstemmelse med de respektive bestemmelser i artikel 3, stk. 1 og 2.

I stødpudezoner skal det undersøgte område være baseret på et gitter opdelt i kvadrater på 100 × 100 m i en mindst 1 km bred zone omkring den inficerede zone samt et gitter opdelt i kvadrater på 1 km × 1 km i resten af stødpudezonen. I hvert af disse kvadrater foretager den pågældende medlemsstat visuel kontrol af de specificerede planter og udtager prøver af og tester planter med symptomer samt symptomfrie planter i nærheden af planterne med symptomer.«

6) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 og 2 affattes således:

»1. Uanset artikel 6 kan den pågældende medlemsstats officielle ansvarlige organ beslutte at iværksætte inddæmningsforanstaltninger, jf. stk. 2-7 (i det følgende benævnt »inddæmningsområde«), dog udelukkende i en inficeret zone opført i bilag II.

2. Den pågældende medlemsstat fjerner alle planter, der er konstateret inficeret med skadegøreren på grundlag af de i stk. 7 omhandlede officielle undersøgelser.

Fjernelsen skal finde sted straks efter den officielle påvisning af forekomst af skadegøreren.

Der træffes alle nødvendige forholdsregler for at undgå spredning af skadegøreren under og efter fjernelsen.«

b) Stk. 7 affattes således:

»7. Den pågældende medlemsstat overvåger under hensyntagen til de tekniske retningslinjer for undersøgelsen for *Xylella fastidiosa*, der findes på Kommissionens websted, og ved hjælp af årlige officielle undersøgelser forekomsten af skadegøreren på mindst følgende steder:

(a) i nærheden af steder omhandlet i artikel 9, stk. 2

(b) i nærheden af steder, hvor der forefindes planter af særlig kulturel, samfundsmæssig eller videnskabelig værdi

(c) i en inficeret zone, der er opført i bilag II, og som er beliggende i et område, der måler mindst 20 km fra grænsen til den pågældende inficerede zone til resten af Unionens område.

De pågældende undersøgelser skal være baseret på et gitter bestående af kvadrater a 100 m × 100 m. I hvert af disse kvadrater foretager den pågældende medlemsstat visuelle kontroller af de specificerede planter og udtager prøver af og tester planter med symptomer samt symptomfrie planter i nærheden af planterne med symptomer i overensstemmelse med de respektive bestemmelser i artikel 3, stk. 1 og 2.

Den pågældende medlemsstat underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater om enhver officiel påvisning af forekomst af skadegøreren på de i litra c) omhandlede steder.

Første afsnit, litra c), finder ikke anvendelse på øer, der i deres helhed er inddæmningsområder, og som er beliggende over 10 km fra det nærmeste EU-landområder.«

7) I artikel 9 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

»1. Denne artikel finder kun anvendelse på flytning af andre specificerede planter end:

a) planter, der har været dyrket in vitro i hele produktionsforløbet, eller

b) planter, der tilhører arter af specificerede planter opført i bilag III.«

b) Stk. 2, litra d), e) og f), affattes således:

»d) Det er omgivet af en 100 meter bred zone, der er blevet underkastet offentlige kontroller to gange om året, og i hvilken alle planter, på hvilke der er fundet symptomer, eller som er konstateret inficeret med skadegøreren, omgående er blevet fjernet, og der er gennemført passende plantesundhedsmæssige behandlinger mod skadegørerens vektorer før fjernelsen.

e) Det er genstand for plantesundhedsmæssige behandlinger på passende tidspunkter af året, der skal sikre, at det holdes frit for skadegørerens vektorer; disse behandlinger kan eventuelt omfatte fjernelse af planter.

f) Det underkastes, sammen med den i litra d) omhandlede zone, mindst to gange om året offentlig kontrol under hensyntagen til de tekniske retningslinjer for undersøgelsen for *Xylella fastidiosa*, der findes på Kommissionens websted.«

c) Stk. 7 og 8 affattes således:

»7. Planter, der har været dyrket i mindst en del af deres levetid i et afgrænset område, må kun flyttes til og inden for Unionens område, hvis de ledsages af et plantepas udfærdiget og udstedt i overensstemmelse med Kommissionens direktiv 92/105/EØF (*).

8. Værtsplanter, der aldrig er blevet dyrket inden for de afgrænsede områder, må kun flyttes inden for Unionen, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) De er dyrket på et sted, der er genstand for årlig offentlig kontrol og — i tilfælde af symptomer på skadegøreren — prøveudtagning under hensyntagen til de tekniske retningslinjer for undersøgelsen for *Xylella fastidiosa*, der findes på Kommissionens websted, samt testning i overensstemmelse med internationale standarder for forekomst af skadegøreren.

b) De ledsages af et plantepas, der er udfærdiget og udstedt i overensstemmelse med direktiv 92/105/EØF.

Dog må planter til plantning, bortset fra frø, af *Coffea*, *Lavandula dentata* L., *Nerium oleander* L., *Olea europaea* L., *Polygala myrtifolia* L., og *Prunus dulcis* (Mill.) D.A. Webb kun flyttes inden for Unionen, hvis de er dyrket på et sted, der er genstand for årlig offentlig kontrol, prøveudtagning under hensyntagen til de tekniske retningslinjer for undersøgelsen for *Xylella fastidiosa*, der findes på Kommissionens websted, samt testning i overensstemmelse med internationale standarder for forekomst af skadegøreren, der ved hjælp af en prøveudtagningsmetode, som gør det muligt med en pålidelighed på 99 % at påvise en forekomst af inficerede planter på 5 %, bekræfter, at skadegøreren er fraværende. Uanset artikel 3, stk. 2, første afsnit, screenes forekomst af skadegøreren ved hjælp af én test, og forekomst heraf påvises — i tilfælde af positive resultater — ved i overensstemmelse med

internationale standarder at foretage mindst én positiv molekylær test. De pågældende test skal være opført i Kommissionens database med test til påvisning af skadegøreren og dens underarter. Prøveudtagningen skal være målrettet planter med symptomer samt symptomfrie planter i nærheden af planterne med symptomer.

Uden at del A i bilag V til direktiv 2000/29/EF derved tilsidesættes, kræves der ikke plantepas for værtsplanter omhandlet i dette stykke, der flyttes til en person, der ikke handler som led i sin erhvervsmæssige virksomhed, og som erhverver sig disse planter til eget brug.

(*) Kommissionens direktiv 92/105/EØF af 3. december 1992 om en vis standardisering af plantepas til benyttelse ved flytning af en række planter, planteprodukter og andre genstande inden for Fællesskabet og om nærmere regler for udstedelse af sådanne plantepas samt betingelser og nærmere regler for erstatning af plantepas (EFT L 4 af 8.1.1993, s. 22).«

d) Følgende stk. 9 tilføjes:

»9. Uden at stk. 8 derved tilsidesættes, må kernemoderplanter som defineret i artikel 1, nr. 3, i Kommissionens gennemførelsesdirektiv 2014/98/EU (*) eller kerneplanter som defineret i artikel 2, nr. 5, i Rådets direktiv 2008/90/EF (**), der tilhører arterne *Juglans regia* L., *Olea europaea* L., *Prunus amygdalus* Batsch, *P. amygdalus* × *P. persica*, *P. armeniaca* L., *P. avium* (L.) L., *P. cerasus* L., *P. domestica* L., *P. domestica* × *P. salicina*, *P. dulcis* (Mill.) D.A. Webb, *P. persica* (L.) Batsch og *P. salicina* Lindley, og som er dyrket uden for de afgrænsede områder og har tilbragt mindst en del af deres levetid uden for insektsikre anlæg, kun flyttes inden for Unionen, hvis de ledsages af et plantepas udfærdiget og udstedt i overensstemmelse med Kommissionens direktiv 92/105/EØF, og hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) De er omfattet af den tilladelse, der er meddelt ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/167 (***).

b) De er så tæt på tidspunktet for flytning som muligt og i overensstemmelse med internationale standarder blevet underkastet offentlig visuel kontrol, prøveudtagning og molekylær testning for forekomst af skadegøreren.

Uden at del A i bilag V til direktiv 2000/29/EF derved tilsidesættes, kræves der ikke plantepas for kernemoderplanter og kerneplanter omhandlet i dette stykke, der flyttes til en person, der ikke handler som led i sin erhvervsmæssige virksomhed, og som erhverver sig disse planter til eget brug.

(*) Kommissionens gennemførelsesdirektiv 2014/98/EU af 15. oktober 2014 om gennemførelse af Rådets direktiv 2008/90/EF for så vidt angår specifikke krav til de i bilag I til samme direktiv nævnte slægter og arter af frugtplanter, specifikke krav til leverandører og nærmere regler vedrørende officielle inspektioner (EUT L 298 af 16.10.2014, s. 22).

(**) Rådets direktiv 2008/90/EF af 29. september 2008 om afsætning af frugtplanteformeringsmateriale og frugtplanter bestemt til frugtproduktion (EUT L 267 af 8.10.2008, s. 8).

(***) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/167 af 30. januar 2017 om midlertidig tilladelse til Belgien, Tjekkiet, Spanien og Frankrig til at certificere kernemoderplanter og kerneplanter af specifikke arter af frugtplanter omhandlet i bilag I til Rådets direktiv 2008/90/EF og produceret på mark under ikke-insektsikre betingelser (EUT L 27 af 1.2.2017, s. 143).«

8) I artikel 10 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stk. 2a indsættes:

»2a. Stk. 1 og 2 finder også anvendelse på levering af planter til plantning af *Coffea*, *Lavandula dentata* L., *Nerium oleander* L., *Olea europaea* L., *Polygala myrtifolia* L., og *Prunus dulcis* (Mill.) D.A. Webb, der aldrig er blevet dyrket i et afgrænset område.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Professionelle operatører skal opbevare de i stk. 1, 2 og 2a omhandlede fortegnelser i 3 år fra den dato, hvor det respektive parti blev leveret til eller af dem.«

9) I artikel 16 tilføjes følgende andet afsnit:

»Planter til plantning, bortset fra frø, af *Coffea*, *Lavandula dentata* L., *Nerium oleander* L., *Olea europaea* L., *Polygala myrtifolia* L., og *Prunus dulcis* (Mill.) D.A. Webb må kun indføres til Unionen, hvis de er dyrket på et sted, der er genstand for årlig offentlig kontrol, inklusive prøveudtagning og testning for forekomst af skadegøreren foretaget på

passende tidspunkter af de pågældende planter og i overensstemmelse med internationale standarder, der ved hjælp af en prøveudtagningsmetode, som gør det muligt med en pålidelighed på 99 % at påvise en forekomst af inficerede planter på 5 %, og som er målrettet planter med symptomer samt symptomfrie planter i nærheden af planterne med symptomer, bekræfter, at skadegøreren er fraværende.«

10) Artikel 17, stk. 4, litra c), d) og e), affattes således:

»c) Det er omgivet af en 100 meter bred zone, der er blevet underkastet offentlige kontroller to gange om året, og i hvilken alle planter, på hvilke der er fundet symptomer, eller som er konstateret inficeret med skadegøreren, omgående er blevet fjernet, og der er gennemført passende plantesundhedsmæssige behandlinger mod skadegørerens vektorer før fjernelsen.

d) Det er genstand for plantesundhedsmæssige behandlinger på passende tidspunkter af året, der skal sikre, at det holdes frit for skadegørerens vektorer; disse behandlinger kan eventuelt omfatte fjernelse af planter.

e) Det underkastes, sammen med den i litra c) omhandlede zone, offentlig kontrol mindst to gange i løbet af vektorens flyvesæson.«

11) Bilag I ændres i overensstemmelse med bilag I til denne afgørelse.

12) Bilag II erstattes af teksten i bilag II til denne afgørelse.

13) Teksten i bilag III til denne afgørelse tilføjes som bilag III.

Artikel 2

Udskudt anvendelse

Artikel 1, stk. 7, litra c), finder anvendelse fra den 1. marts 2018 for så vidt angår artikel 9, stk. 8, andet afsnit, i gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/789.

Artikel 3

Adressater

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. december 2017.

På Kommissionens vegne
Vytenis ANDRIUKAITIS
Medlem af Kommissionen

BILAG I

I bilag I til gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/789 foretages følgende ændringer:

1) Følgende rækker indsættes i alfabetisk orden:

»*Acacia dealbata* Link

Anthyllis hermanniae L.

Calicotome villosa (Poiret) Link

Cercis siliquastrum L.

Chenopodium album L.

Chitalpa tashkentensis T. S. Elias & Wisura

Cytisus villosus Pourr.

Eremophila maculata F. Muell.

Erigeron bonariensis L.

Erigeron sumatrensis Retz.

Erysimum

Fraxinus

Genista corsica (Loisel.) DC.

Helichrysum italicum (Roth) G. Don

Heliotropium europaeum L.

Lavandula × allardi (syn. *Lavandula × heterophylla*)

Lavandula × intermedia

Pelargonium

Phagnalon saxatile (L.) Cass.

Phillyrea latifolia L.

Rosa canina L.

Streptocarpus«

2) Følgende rækker udgår:

»*Chitalpa tashkinensis* T. S. Elias & Wisura

Fraxinus americana L.

Fraxinus dipetala hook. & Arn.

Fraxinus latifolia Benth

Fraxinus pennsylvanica Marshall

Metrosideros excelsa Sol. ex Gaertn

Pelargonium graveolens L'Hér.«.

BILAG II

»*BILAG II*

Inficerede zoner, jf. artikel 4, stk. 2, der er inddæmningszoner i den i artikel 7, stk. 1, omhandlede betydning

DEL A

Inficeret zone i Italien

Den inficerede zone i Italien omfatter følgende områder:

1. Lecce-provinsen
2. Kommuner i Brindisi-provinsen:

Brindisi	
Carovigno	
Ceglie Messapica	Kun jordlodderne (»Fogli«) 11, 20-24, 32-43, 47-62 og 66-135 i matrikelregisteret
Cellino San Marco	
Erchie	
Francavilla Fontana	
Latiano	
Mesagne	
Oria	
Ostuni	Kun jordlodderne (»Fogli«) 34-38, 48-52, 60-67, 74, 87-99, 111-118, 141-154 og 175-222 i matrikelregisteret
San Donaci	
San Michele Salentino	
San Pancrazio Salentino	
San Pietro Vernotico	
San Vito dei Normanni	
Torchiarolo	
Torre Santa Susanna	
Villa Castelli	

3. Kommuner i Taranto-provinsen:

Avetrana	
Carosino	
Faggiano	
Fragagnano	
Grottaglie	Kun jordlodderne (»Fogli«) 5, 8, 11-14, 17-41, 43-47 og 49-89 i matrikelregisteret
Leporano	Kun jordlodderne (»Fogli«) 2-6 og 9-16 i matrikelregisteret

Lizzano	
Manduria	
Martina Franca	Kun jordlodderne (»Fogli«) 246-260 i matrikelregisteret
Maruggio	
Monteiasi	
Monteparano	
Pulsano	
Roccaforzata	
San Giorgio Ionico	
San Marzano di San Giuseppe	
Sava	
Taranto	Kun: (afsnit A, jordlodderne (»Fogli«) 49, 50, 220, 233, 234, 250-252, 262, 275-278, 287-293 og 312-318 i matrikelregisteret) (afsnit B, jordlodderne (»Fogli«) 1-27 i matrikelregistret) (afsnit C, jordlodderne (»Fogli«) 1-11 i matrikelregistret)
Torricella	

DEL B

Inficeret zone i Frankrig

Den inficerede zone i Frankrig omfatter følgende område:

Korsika-regionen

DEL C

Inficeret zone i Spanien

Den inficerede zone i Spanien omfatter følgende område:

Den selvstyrende region Balearerne«

BILAG III

»*BILAG III*

Arter af specificerede planter, der er ikke-modtagelige over for den respektive stamme af underarterne af skadegøreren, jf. artikel 9, stk. 1, første afsnit, litra b)

Sorter	Arter	Underarter af skadegøreren
Cabernet Sauvignon	*Vitis vinifera* L.	*Xylella fastidiosa* subsp. *pauca* ST 53
Negroamaro	*Vitis vinifera* L.	*Xylella fastidiosa* subsp. *pauca* ST 53
Primitivo	*Vitis vinifera* L.	*Xylella fastidiosa* subsp. *pauca* ST 53«